

være Grunden til, at man ikke har sat Arbejdet i Gang. Den højtærede Minister udtalte imidlertid, at det var Hensigten at bringe Vestkysthavnene til Udførelse saa hurtigt som muligt; det er for saa vidt et smukt Tilsagn, men efter det Tempo, hvori man har arbejdet, og efter de Bekymringer, som Ministeren udtrykte for Vanskelighederne ved at fremme Arbejdet hurtigt, vil jeg ikke nægte, at jeg ikke har den bedste Tro, men frygter for, at det vil vare længe, inden man kommer i Gang. De Grunde, der anføres, er mig stadig væk uforstaaelige, jeg havde næsten Lyst til at sige intetsigende. Er det virkelig den Sagskundskab, som staar til Ministerens Raadighed, der har bibragt ham den Anskuelse, vil jeg haabe, at Ministeren vil lade f. Eks. Vestkysthavne-Kommissionen træde sammen og tage Spørgsmaalet under Overvejelse.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Fra Forhandlingerne før Kommissionens Nedsættelse og fra Forhandlingerne her sidste Foraar ved den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at jeg har interesseret mig uhyre stærkt for Vestkysthavnesagen, og jeg skal ikke nægte, at jeg, da jeg i Dag hørte de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) fremsatte, og Ministerens Svar derpaa, fik det Indtryk, at om end Ministeren i Formen var elskværdig, var Tilslutningen reelt kølig. Det bedrøvede mig, lad mig nøjes med at sige, at det bedrøvede mig.

Til Ministerens Bemærkninger skal jeg i øvrigt sige, at jeg slet ikke kan gaa ind paa den Betragtning, at det er bedre at give Arbejdsloshedsunderstøttelse end at betale Cementen med en Pris, der er fem Gange den normale. Jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt. Hvis det kan nytte noget, vil jeg til det ærede Medlem fra Hjørrings gerne føje min Henstilling til Ministeren for offentlige Arbejder, om der ikke — jeg kender ikke Aarsagen til, at det er gaaet saa langsomt, udover, hvad Ministeren her har oplyst — kunde sættes lidt mere Fart paa denne Sag. Navnlig synes jeg, at den højtærede Minister gik lidt udenom, hvad det ærede Medlem fra Hjørring spurgte om, for det centrale i hans Forespørgsel angik Bjærgningen af Ral, og til Iværksættelse heraf kræves der ikke Materialeanskaffelser til dyre Priser. Jeg synes, den højtærede Minister stiller sig mere uvilligt, end jeg havde ventet, og jeg vil benytte Lejligheden til at lægge et godt Ord ind for denne Sag hos den højtærede Minister.

Formanden: Jeg vil bede ærede Medlemmer om ikke yderligere at komme ind paa Emner, der ligger udenfor de foreliggende Ændringsforslag.

Jensen-Sønderup: Det er den højtærede Ministers Udtalelse om det af det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) rejste Spørgsmaal, der har kaldt mig frem. Jeg har før haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det saakaldte Arbejdsudvalg i Indenrigsministeriet hele Tiden har brugt den Fremgangsmaade at forhandle mundtligt og direkte med de interesserede Parter, om jeg maa kalde dem saa. Med Hensyn til Havnebygning, ikke specielt det her nævnte Tilfælde, men i al Almindelighed, navnlig foranlediget ved den paa det Tidspunkt værende Mangel paa Cement, fandt der en Forhandling Sted dels med Vandbygningsdirektøren, dels med en privat Entreprenør for at faa Klarhed over, om der var Havneanlæg saavel ved Statshavne som ved de kommunale Havne, som der kunde være Tale om at fremme trods Mangelen paa Cement. Under den Forhandling kom man ret naturligt ind paa de store Arbejder, der formentlig var ved Vestkysthavnene. Fra Vandbygningsdirektørens Side blev det hævdede, at det vilde fordyre Arbejdet en Del at samle den nødvendige Ral og foretage Afharpning o. s. v., uden at man nøjagtigt kunde sige, om det laa nærmest ved Blandingspladsen. Det vilde være nødvendigt at faa lidt længere Sporanlæg o. s. v. Men af den anden Part i Sagen blev det hævdede, at naar man havde længere Tid til at opsamle Ralen, vilde det blive billigere, fordi en Del af Ralen forsvinder, hvis den ikke tages paa det Tidspunkt, da den er paa Stranden. Dette foranledigede, at der blev skrevet til Trafikministeriet, at Vandbygningsdirektøren var indforstaaet med, at man kunde gaa i Gang med Opsamling af Ral, idet han dog hævdede, at det vilde blive noget dyrere.

Vi er i Udvalget gaaet ud fra, at dette med Skrivelsen til Ministeriet kun var en Formalitet, idet der skal en Skrivelse til, for at en Sag kan paabegyndes. Man er ligeledes fra Indenrigsministeriets Side gaaet ud fra, at det kun var en Formalitet, at der kom en Skrivelse fra Udvalget, for at Ministeriet for offentlige Arbejder kunde have det fornødne Udgangspunkt til at sige til Vandbygningsdirektøren: Gaa nu i Gang med Opsamling af Raler. Derfor blev jeg forbavset over den højtærede Mi-